

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de
 APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român
 Sibiu

Abonamentul:
 Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
 Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
 se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
 strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
 refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserți Str. Șaguna 8
 un șir mic 6 Lei pentru o săptămână se publică
 de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile
 se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
 Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Păzitor al evangheliei

(=) Greutățile și necazurile, mari sau mai puțin mari, ce însoțesc, de obicei, începuturile de activitate a tinerului slujitor de altare, sânt, — și trebuie să fie, — pentru omul bisericii, tot atâtea prilejuri și îndemnuri de a stăruî întru împlinirea misiunii alese, a preoției, — o misiune atât de măreață prin jertfelnicia cerută de cere.

Sânt zile, cum ni s'a dat să vedem, în care preotul nu se gândește la sine și la ai săi, ci numai la soarta fraților năpăstuiți și refugiați, cari s'au văzut nevoiți să-și părăsească întregul lor avut, bogat sau sărac, lăsându-l în teritoriile încorporate, durere, cu palmuirea sfintei dreptăți.

Năpasta marelui cutemur, — după ciuntirea hotarelor țării, când peste un milion și jumătate de români sânt aduși plocon străinilor, — a trimis preoțimea la datoria de a sprijini, cu suflet generos, și a ridica din amortire și desnădejde pe cei crunt și nemeritat loviți.

Românii cucernici vor fi astfel totdeauna alături de biserică, văzând că slujitorii ei nu lăncezesc în nepăsare de soarta păstorilor ajunși în restriște.

Preotul ortodox, cu sfatul și căldura sufletului său în pornirile bune, înfruntă și în vremile schimbate de azi, năpraznica furtună ce poartă ruină și moarte în arpile sale.

Preotul nostru, om de inițiativă și de cuvânt, cuminte și răbdător, continuă a-și înscrie, la activul său, izbânzi când mai mari, când mai mici, obținute în luptele sale culturale, bisericesti, filantropice sau economice, în folosul credincioșilor cari i s'au încredințat spre păstorie. Acești credincioși, cu sufletul făurit de bunul lor părinte duhovnicesc, nu pot decât să iasă victorioși totdeauna în războiul cu mizeriile sorții și cu răutățile zilei.

Un «*Sfinte Dumnezeu!*», învățat și cântat cu fața spre sfântul altar, străjuește neșters în inimile primitoare ale acestor creștini, ear ecoul sfintei cântări le răsună mereu mângâitor, în clipe fie de tristețe, fie de bucurie.

Cu un popor, — bine înzestrat și dela fire, și întărit în virtuțile lui, de o parte, de un factor principal cum este preotul, de altă parte sprijinit de munca solidară a celor de sus, ca și a celor de jos, — drumul dorit, spre mântuire, spre înălțare și înflorire dăinuitoare a țării, îl va împiedeca, dar nu-l va covârși nici o stăpânire lumească, fie cât de puternică.

Dator este, prin urmare, preotul român să se înalțe neșovăelnic și conștient păzitor al evangheliei Domnului, fără teamă de vrăjmașii Lui cei de astăzi, sau cei de mâine.

Preotul între bogați și săraci

Bogații și săracii sunt două categorii de oameni, pe cari istoria nu i-a putut împăca. Raportul dintre bogat și sărac, dintre patron și muncitor, a fost într-o permanentă tensiune.

Incercat-a lumea veche să organizeze societatea în așa fel ca să dispară deosebiriile dintre oameni și a sfârșit prin a-i împărți în diferite caste, atât de prăpăstioase între ele, încât era cu neputință cuiva să se ridice dintr'una în alta.

Ostenitu-s'a gândirea luciferică de totdeauna să găsească o soluție de împăcare a acestor două feluri de oameni, dar n'a găsit.

Capitalismul și comunismul sunt încercările cele mai apropiate de noi, cari au crezut că vor reuși să rezolve această problemă.

Toate însă au fost făcute fără Dumnezeu și fără principiul iubirii dintre oameni.

Deaceia au rămas împliniri artificiale de-o clipă sau utopii. Nu este decât un singur drum pentru această împăcare. Bogații și săracii, muncitorii și patronii nu se pot împăca decât prin Hristos. Hristos Domnul este puntea de legătură între bogați și săraci. El, bogat fiind, a săracit de bună voie, pentru noi. Intru slava Tatălui fiind, s'a coborât la noi, cei lipsiți. Acel Hristos, care ne-a învățat că toți suntem copii aceluiasi Părinte și împreună frați; care pentru împăcarea noastră cu Dumnezeu s'a făcut fratele nostru bun, ajutor și mântuitor. Prietenul nostru nedespărțit, care nu ne înșală și nu ne părăsește nici odată.

Numai prin Hristos dușmăniile dintre oameni și neamuri se pot împăca. El ne-a lăsat porunca cea mare a iubirii, care topește întreagă ura și dușmănia dintre noi, precum se topește ghiata de lumina soa-

relui. Numai prin Hristos poverile vieții ne par mai ușoare și bucuriile mai sfinte. Căci El ne-a învățat prin apostolul Pavel, zicându-ne: „Purtați sarcina unul altuia și așa veți împlini legea lui Hristos” Gal. 6, 2.

Odată Mântuitorul se retrăsese cu ucenicii într'un loc singuratec. Mulțimea auzise și veni după El să-i asculte învățătura dumnezească. Vorbea așa de frumos Iisus încât oamenii își uitară de foame, de sete și de celelalte lipsuri. Spore seară ucenicii — plini de grije de soarta mulțimii — se apropiară de Iisus și-i ziseră: „Doamne, sloboade mulțimile, că soarele e spre sfânt și locul este pustiu. Să meargă prin împrejurimi să-și cumpere de mâncare”.

Mântuitorul le zise: *Dați-le voi să mănânce*. Bieții ucenici priveau spre mulțime. Erau mulți! Ca la 5000 de oameni. Și ei nu aveau decât 5 pâni și 2 pești și abia dacă le-ar fi ajuns lor. Iar învățătorul le-a spus să dea ei mulțimilor de mâncare.

Ce taină minunată în fiecare lucrare a Mântuitorului!

Putea doar Fiul lui Dumnezeu să sature mulțimea cum a saturat pe Ilie în părul Chedronului, sau cu mană ca pe iudei în pustie.

Și totuși n'a făcut-o. *De data aceasta se folosește de ucenici în saturarea mulțimilor*. Binecuvintează pânea și peștii și rândue pe ucenici să împartă mulțimii, care se așezase în cete.

Iisus învrednicește pe ucenicii Săi de cinstea de colaboratori întru alinarea suferințelor. El vrea ca să mângăie și să aline prin trimișii Săi și nu fără de ei. E o mare vrednicie aceasta, care se revarsă și asupra noastră, a preoților, de-a fi puntea de legătură între Iisus și cei sărmani. Dar

* FOIȘOARA *

Vine Crăciunul...

Tu, Doamne, împărățești din veac în veac, și mâna Ta ocrotitoare, din neam în neam, ni-a trimis mângăere și nădejde.

Acum, când bucuria a plecat din mijlocul nostru, când jalea ne covârșește viața chinuită, nu ne îndepărta, Doamne, din fața nemăsuratei Tale mile...

Biserici și mănăstiri au troznit din încheeturi, s'au năruit și au rămas locuri pustii în umbră de frazi bătrâni. Din aceste locuri, și din fundul gropii greșelilor noastre, venim acum spre Tine și chemăm numele Tău, pocăindu-ne cu amare lacrimi.

După îndurarea Ta cea mare, Indură-Te de noi! Intinde slava Ta peste toate viețuitoarele pământului; căci tu ești puterea cea nebiruită, care înalță pe cei căzuți și luminează pe cei întunecați.

Ridică-ne earăș și liniștește cutremurul din păturile adânci ale pământului și din sufletele noastre...

Și se vor rușina, la rândul lor, și se vor tângui toți ceice au slujit nedreptății, și minciunei, și diavolului.

Purtând steagul pocăinței, să ne apropiăm, spre închinare, la ieslea smerită din peștera Betleemului.

Toaca și clopotele bat, și ne cheamă. Să lăpădam haina păcatelor, ca să vedem pe Fiul Omului, care părăsește strălucirea Cerului și coboară pe pământ în noaptea luminoasă a Sfântului Crăciun.

La fel cu păstorii cucernici și cu magii învățați, să aducem Noulul născut darurile noastre: inimi curate și suflete împodobite cu frica Domnului.

În această Noapte sfântă puterea păcatului se stânge în fața cunoașterii „Răsaritului celui de sus”.

Prin dragoste și multă pocăință să ne îndreptăm spre ieslea Blandului Iisus și să-L rugăm ca florile păcii să se sălășluiească, în curând, peste toate meleagurile, bănuite și tulburate, ale omenirii de pretutindeni.

Zilele Crăciunului să fie, pentru toți, popas de reculegere și de trăire în duhul Slăvitului Prunc, ca să găsim părintească iertare după toate câte am greșit și pățimit.

Domnul să ne dea gânduri de hotărâri sfinte și de bărbătesc legământ în toate cele bune și drepte!

Pr. Miron Maier-Brăte

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(20) De protopopul Gh. Maior

În schimb, m'am dus să cercetez pe un prieten în alt sat. I-am fost promis și căutam să mă țin de cuvânt. Când am intrat în sat, o pădure de pomi! Casele, sărăcăcioase ce e drept, acoperite cu paie, erau înecate în bogăția grădinilor! Am văzut și oamenii. Vioi, senini, plini de sănătate, iubitori de vorbă veselă, glumeață. Și mi-am zis: iată o parohie simpatică. Se nimerise să fie fără preot. Ce-mi lipsia, ca să-mi încerc eu rânduia dela Dumnezeu? Deși eram în drum spre altă parohie, — am renunțat și le-am spus oamenilor de aici gândul de a rămânea la ei. Au deschi concurs și m'au ales.

Dar acest fapt poate să nu aibă valoare în cazul oricărui candidat. Poate să fie bun pentru firile mai sensibile. Eu însă cred, că și bietul Popa Tancă al lui Slavici ar fi fugit din Valea Seacă când a dat cu ochii de Sărăcini, dacă nu ar fi fost trimis acolo drept pedeapsă.

Și acum să răspund la a doua întrebare.

Cum să te apropii de-o parohie care îți convine? Numai în numele lui Dumnezeu și ducând cuvântul Lui! Caută zi de săr-

bătoare, prezintă-te la sfânta liturghie, cântă de ești cântăreț, cetește „Apostolul”, țin o cuvântare smulsă din sufletul tău. În ea nu uita să le spui *cine ești, și ce vrei*, dar mai ales țin să amintești, că n'ai venit să-i împarți în tabere, să-i învrăjbești cu alegerea ta, că tă nu te mârhești dacă oamenii vor găsi că altul e mai vrednic de ei decât tine, deoarece tu socotești că Dumnezeu, când a rânduit pe unul pentru preoție, i-a rânduit și turma de păstorit, și dacă nu ajungi tu preot la ei e semn, că Domnul și-a rânduit altă parohie, deci ei să nu se învrăjbească și să nu se despartă în tabere pentru tine, căci asta te-ar mârni peste măsură. Nu le făgădui nimic, decât că-ți vei da toată truda să fii preot vrednic. După slujbă, stai de vorbă cu oamenii și fii precaut cum vorbești. Nu lucra prin nimeni ori prin mijloace nepermise. Canoanele depun și conștiința preoțească trebuie să desaprobe pe celce prin promisiune și prin daruri (simonie sau nepotism) — vezi can. 29 Ap. — își câștigă lui-și slăjbă bisericească. Te vor întreba îndată unii și de gândurile de înșurătoare. Răspunde, că încă e de vreme să te frământă de asta, și zimbând, cu blândețe adaugă: „De altfel, dvoastră alegeți pe popa și popa are să-și aleagă preoteasa” așa e după lege. Ori vi se pare altfel? „Alegerea” preotesii încă desbină adeseori

această punte trebuie să treacă prin inima bogăților. Pe aceștia să-i străpungă dragostea lui Hristos și să izvorească din ea faptele milosteniei, în stare să aline atâta suferință.

Ne aflăm și noi într'un amurg. O noapte grea se apropie. O iarnă cu frig și ger bate la ușa atâtor frați nenorociți și nici măcar la ușa lor, căci mulți n-au nici cămin, nici adăpost, nici hrană, nici îmbrăcăminte. Și nu sunt numai 5 mil. Sunt mult mai mulți. Numărul lor îl știți mai bine decât mine. Dar toți sunt frații noștri buni.

Nu se poate să nu auzim glasul Mântuitorului de peste veacuri: «*Dați-le voi să mănânce*». E marea vrednicie la care ne cheamă Iisus. E porunca Sa și a vremii, care trebuie împlinită. Un mare câmp de activitate pastorală se întinde aici, între bogăți și săraci. *Ce n'au putut face veacurile cu teoriile lor, suntem chemați să facem noi cu dragostea lui Hristos*. Se mai găsesc și azi oamenii, robiți de patimi și cari, ca o nerușinată sîruntare a vremii, înfundă cafenelele și cărciumile, în timp ce frați de-ai lor umblă pribegi și fără adăpost.

Celor bogăți va trebui să le vorbim atât de mult până îl vom convinge că egoismul trebuie jertfit pe altarul iubirii și al milei creștine, că cine dă, lui își dă, și că „este mai bine a da decât a lua”. Imaginea viței de vie să le-o punem cât mai des în față. Oricât de încărcată e vița de vie cu struguri, dacă nu este legată de aracul, lipsit de podoabe, cade la pământ și tot rodul ei putrezește. Călea cea mai bună pentru câștigarea fericirii o află bogatul ajutând pe săraci. Cel ce miluește pe sărac, câștigă mila lui Dumnezeu.

Neîntrecuți desfundători ai inimilor împlinite din vremea lor au fost sfântul Vasile cel Mare și Ioan Gură de Aur. Primul a câștigat, în mijlocul unor asemenea suferințe, inima și avutul bogăților, înființând mai multe spitale. Iar Ioan Gură de Aur îndemna pe bogăți la milă, astfel: „Voi când auziți că într'un oraș este un târg ieftin, alergați cu toții și vă cumpărați cele de lipsă. Aflați, că aici între noi se află cel mai minunat târg. Cu un lucru de nimic, cu un pahar de apă sau cu un ban cât de mic poți cumpăra fericirea veșnică”.

Ne vor spune alții: Suntem puțini și săraci. Abia avem cât ne trebuie nouă, „cinci pâni și doi pești”. Cum putem ajuta din puținul ce avem?

Acestora trebuie să arătăm pilda Sareptei Sidonului care având numai o mână de făină și un strop de untdelemn, i-a dat lui Ilie și astfel au avut mult timp. Lor

trebuie să le vorbim că Dumnezeu binecuvintează orice dar, cât de mic și-l înmulțește ca odinioară pâinea și peștii apostolilor. Ceeace dai înfloreste. Nimeni nu este așel de sărac ca să nu poată ajuta pe cel lipsit.

Hristos este astăzi între noi în ipostaza sau în înfățișarea suferinței. Cu fiecare flămând flămânzește Hristos. Cu orice suflet pribeg și fără adăpost pribegeste Hristos.

„Vulpile au viziuni și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul”. Să nu fie aceasta în țara noastră și mai ales din vina noastră a proștilor!

Activitatea pastorală în acest câmp e foarte întinsă și poate aduce roade minunate. În vremuri liniștite avem răgazul să îngrijim lăcașul sfânt, în vremuri tulburi trebuie să îngrijim de chipul lui Dumnezeu viu, care e omul. Prin această activitate câștigăm autoritatea în fața credincioșilor cât nici nu ne putem închipui.

Care sunt mijloacele cele mai bune în acest scop? Despre asta ne poate spune un frate preot mai vârstnic și mai bogat în experiență pastorală. Aceste mijloace pot forma de altfel un subiect de preocupare pentru conferințele preoțești.

Astăzi, când statul nostru face sforțări uriașe, să îplinească toate lipsurile și să ajute pe cei loviți de soartă, prin „Ajutorul legionar”, cei dintâi chemați să sprijine această lucrare suntem noi preoții. Prin chemare de sus și prin misiunea noastră în mijlocul neamului. Ori care am fi și oridecine ne-am fi legat până acum, să nu uităm că legătura dragostei lui Iisus e cea mai puternică. Ea ne poruncește să fim adevărații «*părinți ai neamului*».

Acum când se clădesc temelii de viață nouă, Biserica, prin slujitorii ei, trebuie să fie prezentă și să slujească viața de duhul lui Hristos.

Preot V. Coman

Nr. 13.438—940

✘ Anunț oficial

Aducem la cunoștință oficiilor noastre parohiale că avem 8 (opt) cântăreți bisericesti refugiați cu salariu bugetar dela stat.

Oficiile parohiale mai sărace, cari au trebuință de cântăreți bisericesti, vor face cerere *cu intoarcerea poștei* pentru a le repartiza pe unul din acești cântăreți.

Sibiu, din ședința secției bisericesti, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 12 Decembrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

pe oameni, de aceea vă recomand precauțiune.

În cursul alegerii să nu fi în parohie, ca să nu dai temeiul la învinuire ori bănueli, că ai făcut presiuni.

După alegere ține-ți de datorință să mulțumești oamenilor într'o cuvântare bisericască, și în loc de a da banchete sau beutură unora și altora, dăruiește o sumă corăspunzătoare pentru trebuințele bisericii.

Aceasta o poți face și la așa numita „instalare” sau introducerea oficială în postul de paroh.

Și acum ceva despre intrarea definitivă în parohie.

La instalare ori la mutare în parohie sunt obiceiuri locale, nevinovate, călărești, leagă strada etc., nu le călca și nu te opune. Impresia primă să fie bună.

Introducerea noului preot în parohia lui o face protopopul în cadre sărbătorești. În cursul sfintei liturgii și după o cuvântare potrivită zilei, va citi actul arhieresc de hirotonire și de instalare în postul de paroh de acolo. Îți va pune apoi în mână cheile bisericii și liturghierul, cari e ușor de înțelege ce simbolizează. Vei răspunde prin o cuvântare de se poate: program! Nu vei face vorbă multă. Vei fi însă precis și nu vei promite, ce eventual nu vei putea face. Și nu vei uita să mulțumești lui Dumnezeu, că ți-a rândrit această turmă cuvântătoare să o păstorești, arhierelui sau episcopului că prin mâna lui ai primit sfințirea, proto-

popului că a alergat să te așeze așa de sărbătorește în fruntea păstoriiilor tăi, și lor că te-au găsit vrednic. Le vei promite dragoste și zel. După serviciul divin protopopul în fața Consiliului parohial îi va da în seamă arhiva parohială și tot ce are parohia. Această preluare e bine să se facă minuțios, cu răbdare și trecându-se totul amănunțit în procesul verbal.

De aici încolo — roagă-te lui Dumnezeu zilnic să-ți dea înțelepciune, dorința de a făptui numai binele pentru parohie, și voința de a duce la îndeplinire ceace se ține de oficiul și datoria ta, căutând purușă plăci întâi lui Dumnezeu și apoi oamenilor.

4. Cum trebuie privită hirotonia de un candidat la preoție?

Cel mai însemnat act din viața unui preot este hirotonirea. Ziua „sfințirii” e ziua alegerii lui din lume pentruca slujind lumii să fie împreună lucrător lui Dumnezeu. Se poate privi ușuratic?

Frământat trebuie să fie sufletul, care se decide să se apropie de ea! Frământat înainte și frământat după hirotonie! Trebuie să se întrebe de e în clar ce e ea, cu ce inimă are să se apropie, ce obligamente îi impune înainte și după împărtășirea ei. Nu vom căuta să privim chestiunea din partea celei care are dreptul și datoria să o săvârșască, ci din partea celei care o primească.

Ce este hirotonia? În deobște se spune:

Incătușare...

Ca un clocot vulcanic, îmi crește făptura peste dimensiunile gândului, într'o prelungită desmărginire. Nu vrea să mai știe de granița oaselor și-a cărnii, ci se întinde peste zarea de gând, departe... cătră marea întinsă, de albastru, a cerului senin... departe... departe!...

Câtă libertate e hărăzită unei făpturi înlănțuite!...

Apele sufletului mi se împletesc maiestros peste fața întinsă a oceanului de libertate nostalgică și-o ploale de seninătate stă gata să inunde întregul de lut cu suflare de duh de viață. Dar jos e înclăștarea... Sufletul își crește aripi din fierbinte dor cătră ceruri, iar țărâna asta întunecă toate perspectivele libertății din mine.

Sunt cel mai liber — ca om — dintre toate făpturile cari își trec rostul peste pieptul pământului, dar mă apasă cea mai încărânată obsesie sclavică... Prin gând mi se trec — călătorind — cete de ingeri desrobitori, și în tremur, simt totuși fiorul de ghiață ce-l lasă o mână rece, mâna robiei, peste floarea nevestețitelor nădejdi de evadare.

În libertate... încătușare!...

Ca o pasăre prizonieră, cu piciorul sugrumat de firul lațului, apar, mă ridic sus, mai sus, peste-o columnă de lumină, și, iarăși cad amărât... Ceva mă împiedecă mereu cu atâta încercată tenacitate, ca să-mi continuu drumul libertății țintite.

Dece sunt atât de liber, de-o libertate care mă copleșește și, dece totuși sunt rob, într'o robie care mă împăimântă?!... Dece sunt fără de margini în viziunile de spiritualitate ale sufletului cari străbat — ca niște umbre întinse — până dincolo de întocmirile dumnezeiești ale cerului și, totuși nu pot clinti nici un pas de melc peste dungile tăioase ale întunecului pe care îl văd cum crește ca un zid mai negru și mai dens împrejurul unei făpturi de înmugurire târzie?!...

Dece simt ființa-mi cum se desvoltă în două direcții așa de contrarii? Strălucește o desghiocare domnească în taina gândurilor privind cerul, dar, cât de amar e amurgul scăpătării peste treptele de din jos ale întunecului! Cu aceiași ochi mi-e dat să văd tragedia unui calvar care stăruie în întregul ființei când luminat, când întunecat ca o față de cer vârtic, săgetată în noapte târzie de fulgerul luminilor de sus.

Făptura-mi gâlgâie de plinătatea vieții și aceeași făptură o simt cum vrea să pă-

lească sub puterile morții. Aceeași luptă pe viață și moarte între dorul de viață și gustul amar al morții.

Stă scris... „că dacă viețuiești potrivit trupului, veți muri, iar dacă uciideți, cu Duhul, faptele trupului: veți fi vii”...

Două chemări... două direcții... două creșteri... o libertate, o încătușare și o singură luptă pentru o unică făptură — omul.

Glasul chemărilor denunță o extremă sonoritate; țelul direcțiilor vădește o izbitoră discordanță; împlinirea cererilor se poate face în miez de lumină și cercuri smolite de întunec; libertatea e dăruită sufletului de cer și încătușarea trupului se face din partea pământului. O singură luptă, o luptă grea, o luptă între lumină și întunec, o luptă între cer și pământ, o luptă între poftele mereu deșteptate ale trupului cari vor moartea și între darurile Duhului cari duc pe om, înveșmântat într'o spiritualitate crescândă, spre plinul de viață, spre adevărata viață, viața cu prelungiri de argint peste clădirea înaltă de veac.

Sufletul strălucește în flăcări de duh și trupul nu se mai satură dând ascultare plinitoare poftelor cari i se înmulțesc zi după zi. Și pe unul, și pe altul îl poartă același om liber-robot, același stăpân-slugă, același ocrotit al cerului, cu picioarele înclăștate în noroi. De aceea sunt învelit în purpură și brăzdat cu fășii despruște din urăciunea adâncurilor. Îmi strălucește fruntea — podoabă de lumină —, dar sunt stropit cu stropi mari și grei de întunec. Aceeași tragedie, aceeași libertate încătușată, aceeași râvnă spre bine, împiedecată de meșterul făuritor al răutăților dintâi.

Duhul face viu, trupul ucide; Duhul aduce armonia, trupul târăște după el moartea care desbină. Numai în Duh e unitate; numai prin Duh se face învierea trupului și descătușarea omului.

Un trup, înfrățit cu dornicile porniri de spiritualitate vizionară ale sufletului în desamăgire, va fi cel mai liber, cel mai stăpân, de-o ținută sărbătorească în împărăția de slavă a veacului dorit ce se arată.

Doamne, numai Duhul Tău frânge cătușile robiei și aduce libertatea harului, — trimite-L...
Preotul Nichifor Todor

C. preoți să stea în fruntea mișcării Oastea Domnului

nului în gura prorocilor, cari din pescarii de pe Genisaret a făcut chivernisitorii tainelor cerești și din Pavel, orbitul de patimă, cel mai desăvârșit interpres și săvârșitor al magnificei iubirii creștinești. Tu, cel după hirotonire, ca preot, nu numai, că ai darul de a lega și de a deslega, ci trebuie să ai altă conștiință, să le simți altă ființă, om nou, frământătură nouă, unealtă sfântă în mâna atot sfântă a lui Dumnezeu. Cu asemenea inimă să te apropii! Cu frică și cu cutremur! Te învoiești să fii ales din lume pentruca astfel să duci lumea la Dumnezeu! Grozav obligament și veșnică răspundere pentru sufletul tău!

Căci dacă davotamentul tău pentru Domnul este numai ca a altor creștini, cum fi se pare, că nu ești din lumea aceasta și cu ce mijloace vrei să îndrumi pe calea mântuirii de cei mulți? Și dacă dreptatea, prostiile, nu prisoșește deloc peste a păstoriiilor tăi — nu era mai de folos să nu fi luat hirotonire? Și dacă iubirea ta creștinească se mărginește la platonice declarații și nu duc la fapte, cu ce mai contuiești tu mai mult la zidirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ? Și dacă faptele tale nu pot purta măcar timbrul veșniciei, nefiind puse în legătură cu marea nădejde a nemuririi noastre, — nu era mai ușor pentru sufletul tău să te lași dus de altul și nu tu să conduci pe afâția acolo, unde tu eventual nu poți privi nici de departe?

Societatea Ortodoxă națională a femeilor române

Duminecă, în 8 I. c., s'a ținut *congresul* femeilor ortodoxe române în sala festivă a Societății, (București, Calea Moșilor), sub președinția I. P. S. Sale mitropolitului *Nifon* la Olteniel, în prezența P. S. Sale episcopului *Grigore* al Hușilor, a unei *Alexandrina Gr. Cantacuzino*, a comitetului central, a clerului din capitală și a delegatelor din provincie.

Înaltul ierarh, deschizând adunarea, aduce congresului și președintelui lui, binecuvântarea bisericii ortodoxe și a mitropoliei oltene.

Dna *Cantacuzino*, răspunzând, exprimă omagii Olteniei ca izvor de credință și de eroism național.

În numele I. P. S. Sale mitropolitului *Irineu* al Moldovei și Sucevei, a vorbit Pr. *St. Gheorghiu*, învederând munca și realizările Societății femeilor.

Păr. Dr. A. *Crăciunescu* salută congresul ca reprezentant al I. P. S. Sale mitropolitului *Nicolae* al Ardealului, subliniind participarea chiriarului ardelean la înființarea Societății ortodoxe a femeilor.

Dna *Cantacuzino* mulțumește și trimite Ardealului ortodox omagiul Societății cu dorința de reînviere a românismului în granițele lui istorice; adăugând că viitorul congres vrea să-l țină în Oradea.

La ora 5 d. a. a sosit în adunare I. P. S. Sa patriarhul *Nicodem* al României, primit cu imnul patriarhal executat de corul internatului ortodox.

În cuvântarea rostită, I. P. S. patriarh, arătând că este încredințat de însemnătatea și de înfăptuirile Societății, nu poate decât să binecuvinteze munca femeilor române, — muncă pe care se ridică viitorul și nădejdele sfinte ale neamului.

În cuvântarea sa, dna președintă *Cantacuzino* accentuează situația regretabilă din ultimii ani ai Societății, care însă a izbutit să rămâie mai departe călăuză și cuib de simțire și credință românească. Administrația Societății, în timp de 30 de ani, a realizat o avere de 200 milioane de lei, investiți în clădiri, material didactic, mobilier; s'au acordat burse în valoare de două milioane de lei pentru copiii de refugiați. Dna președintă arată apoi ce a mai lucrat Societatea în ultimul timp.

În numele femeilor din Ardeal a vorbit dna *Sofia Metes*, președinta regionalei Cluj, care acum și-a mutat sediul la Sibiu, unde, reorganizând cadrele, va veni în sprijinul Ajutorului Legionar și a refugiaților din părțile ardeleno ocupate de unguri.

După alte impresionante vorbiri, și după trimiterea telegramelor omagiale, către Suveran și către Conducătorul statului, congresul a luat sfârșit.

Pentru a preveni și reprimă fărădelegile care ar atinge ordinea publică și interesele statului, s'a adus următorul decret-lege:

Art. 1. — Acela care atinge libertatea individului ori domiciliul său, se pedepsește cu muncă silnică dela 5—20 ani.

Art. 2. — Acela care violează sau uzurpă proprietatea, se pedepsește cu muncă silnică dela 5—10 ani.

Art. 3. — Omorul cu premeditare se pedepsește cu moarte.

Art. 4. — Crima de delapidare până la suma sau valoarea de 50.000 Lei se pedepsește cu muncă silnică dela 5—8 ani; dela 50.000 Lei la 1.000.000 Lei, cu muncă silnică dela 10—25 ani; iar dacă suma sau valoarea delapidată este mai mare de 1.000.000 Lei, se pedepsește cu moarte.

Art. 5. — Infrațiunile de mai sus se vor judeca cu precădere, instanța trebuind să se pronunțe în termen de cel mult 10 zile dela sesizare.

Dat în București, la 27 Noemvrie 1940. Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri *General Antonescu*. — Ministrul Justiției *Mihai A. Antonescu*. Nr. 3936.

Pentru ostașii cari sărbătoresc Crăciunul departe de cămin

Doamnele *Maria* general *Antonescu* și *Eliza Horia Sima* trimit femeilor române următorul apel:

În desnădejde, în durere, în jertfă se arată femeea lângă om și lângă națiune. Mama, soția și sora, atunci trebuie să fie prezente.

Destinul nostru este să ne împărțim bucuria, dar să ne alinăm suferința.

Este comoara noastră. Și niciodată o femeie nu trebuie să uite de a dăruți alinare, de a mângâia rănilile, de a zămislî bucuria altora. Este datorica noastră.

Creștine, nu trebuie să pierdem nici un prilej de a săvârși binele, de a însufleți ca binele să fie făcut. Se apropie Crăciunul, sărbătoarea Nașterii Domnului. Crăciunul este anul acesta întunecat și trist. Să încercăm să aducem un far de lumină și o faptă de bucurie.

Soldații noștri își fac Crăciunul departe de vetrele lor, departe de mame, de soții și de surori. Să le umplem singurătatea cu grija noastră.

Facem deci un apel cald la toate românele — și prin române la toți, mari și mici, tineri, bătrâni — ca să ne ajute să pregătim și să aducem darul tuturor ostașilor. Fiecare româncă să lucreze și să trimeată un pachet pentru soldați.

Așteptăm sprijinul vostru. Suntem sigure că va veni. Vă mulțumim din inimă pentru fapta voastră.

MARIA GEN. ANTONESCU
ELIZA HORIA SIMA

Declarațiile în locul înfăptuirilor în Ungaria

Când cu anexarea poruncită a Ardealului de nord la Ungaria, arbitrajul dela Viena a rânduit și scris negru pe alb:

«Guverul regal ungar își asumă o îndatorire solemnă în a trata și pune, în toate privințele, pe picior de egalitate cu toți cetățenii maghiari, persoanele cari în virtutea acestei hotărâri de arbitraj dobândesc cetățenia maghiară și aparțin Poporului Român».

Camera deputaților din Budapesta a discutat, în 22 Noemvrie a. c., problema naționalităților din Ungaria. Cu acest prilej, primministrul maghiar contele *Teleki Pál* a spus și următoarele:

Fiecare are un drept indiscutabil să-și cultive tradițiile în limba sa maternă, și statul maghiar este dator să sprijine pe cetățenii săi de altă limbă în această năzuință.

Guvernul maghiar asigură, după cuvântul primministrului său, pentru fiecare naționalitate:

Libera întrebuințare a limbii materne, educația în limba maternă, adâncirea și libera dezvoltare a caracterului etnic, dreptul naționalităților la o presă scrisă în limba maternă și dreptul la asociere.

Când se știe că guvernele maghiare, de astăzi și de ieri, n'au învățat absolut nimic din experiențele lungi ale trecutului; când ne aducem aminte că vestita „lege a naționalităților”, înainte de marele război, n'a fost niciodată aplicată în Ardeal și Ungaria; când, în sfârșit, ministrul actual de externe, contele *Csáky*, mărturisește deschis, și trebuie să-l credem că grăește în deplină sinceritate, — când spune că: în Ungaria nu se poate proceda egal cu toate naționalitățile, (la alt loc al ziarului redăm cuvintele importante ale contelui *Csáky*), — în astfel de împrejurări declarațiile contelui primministrului *Teleki Pál* rămân declarații care zadarnic își așteaptă înfăptuirea.

Guvernele asupritoare nu-și reneagă trecutul: e treaba poporului maghiar să și le păstreze și mai departe.

În teritoriul cedat

Nu se mai termină cu persecuțiile! I-au trecut pe oameni cu forța la religia reformată. În fiecare zi sunt chemați la primărie și amenințați, că dacă nu trec până în ziua cutare, vor fi expulzați peste graniță. Au trecut câțiva, și n'au ajuns bine acasă dela primărie, când le-au spart earăși geamurile și țigla de pe casă. Românii din *Bățani* n'au geamuri; ferestrele sunt astupate cu cearșafuri. Au trecut la reformați și pe bieții lingurari și pe o țigancă ce murise de două zile. Protopopul *Nagy Elek* are la îndemână jandarmii, armata și bandele de bătăuși cu cari înspăimântă pe români, ear el „le ia apărarea” ca să-i prindă în mreaje.

Dupăce îi vor „văna” pe toți, vor dărâma și biserica și vor lua casa parohială, ca să nu mai rămână nici urmă de români pe acolo.

Refuză cu îndărăjire să treacă la reformați: *Verzea*, episcopul, *Nicolau Alexandru*, *Seceta Simion*, *Roșu Gheorghe*, *Roșu Petru* și familiile lor; *Viorica Dogariu* ai cărei părinți au fost trecuți, aceștia au spus că vor mai bine să moară, decât să-și lase legea sfântă.

În comunele maghiarizate s'a prezentat un „colonel” civil, din Budapesta, care a adunat pe români și li-a spus că le aduce preot ungar, ortodox dela Budapesta, dar nu le mai dă popă valah. Românii i-au spus că lor le trebuie popă cum au avut și părinții lor, dar popă ortodox ungar ei nu pot pricepe cum ar fi.

În Belin aceluiaș „colonel” i-a spus *Aiteanu Gheorghe* că refuză popă de altă naționalitate și că ungurii au avut în România drepturi egale cu alte neamuri și preoții lor: de ce n'ar avea și românii drept la preot de neamul lor? „Colonelul” a plecat.

Sărmanii oameni, nu mai pot suporta până și batjocura copiilor de școală, cari le strigă: *«oláh, büdös oláh»*...

Ei așteaptă ziua mântuirii, — care trebuie să vie. — *Coresp.*

Tot duhul rău al lui Tisza István stăpânește la Budapesta!

— Naționalitățile din Ungaria —

Contele *Csáky*, ministrul de externe dela Budapesta, a rostit de curând un discurs, din care desprindem, pentru însemnătatea lor politică, următoarele părți:

«Cu gravitatea și importanța problemei naționalităților suntem în clar și noi. Numai o guvernare lipsită de experiență, sau prea retrogradă poate tinde la o asimilare cu forța.

Această concepție nu înseamnă însă că trebuie să procedăm egal cu toate naționalitățile. Contele Tisza István de exemplu a promis în 1917 un tratament excepțional naționalității germane, ca răsplătă pentru deosebita loialitate manifestată față de statul maghiar.

Acest exemplu va fi un îndreptar și pentru viitor.

Nu putem avea nimic împotriva, dacă elementul german din Ungaria se va bucura de un tratament omenos.

Declarația ministerială însă, că procedarea egală nu se va aplica la toate naționalitățile din Ungaria, stă în flagrantă contradicție cu angajamentul guvernului regal ungar, care la Viena și-a asumat solemnă îndatorire de a trata egal cu toți cetățenii Ungariei, fără deosebire de naționalitate.

Ministrul maghiar de externe *Csáky* deszice pe colegul său *Teleki Pál*.

O asimilare „cu forța” nu admite ministrul *Csáky*, și totuși refuză egalitatea de tratament a cetățenilor Ungariei. Ca și pe vremuri: fie cetățeanul cât de leal și pașnic, din momentul în care e și român, a devenit „rău” patriot. Pe asemenea temelii, putrede ale trecutului, se clădește Ungaria nouă?

Ziua de 10 Decemvrie. *Studentimea universitară română și creștină a sărbătorit Marți, în căminul propriu din București, ziua de 10 Decemvrie, ziua studentimii, purtând în sufletele tineresti ideea creștină și națională. Toți bunii români au luat parte, în faptă sau în gând, la sărbătoarea studentimii noastre.*

La serbarea studentească din Sibiu au participat, pe lângă studenții universității Ferdinand I, autoritățile locale, în frunte cu I. P. S. mitropolit Nicolae, asistând la serviciul religios din catedrala mitropoliei. În sala teatrului municipal a urmat apoi o manifestație înălțătoare legionară, la care au fost prezenți și delegații studentimii germane și italiene.

Intre Grecia și Bulgaria. Ziarele din București anunță, după o telegramă din Sofia, că Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe bulgare a primit dela Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe grecești o scrisoare, în care biserica bulgară este rugată, în numele ortodoxiei, să dea tot sprijinul moral posibil bisericii grecești, cât timp Grecia se află în război cu Italia. Nu știm dacă asemenea rugare s'a adresat sau nu și celorlalte biserici ortodoxe. Sinodul bulgar — spune aceeaș telegramă — a depus la arhivă scrisoarea Sinodului dela Atena, fără a da răspuns, în considerare că biserica bulgară e socotită de cea greacă drept schismatică, și deci nu există relații normale între cele două biserici.

Nr. 13.442—940.

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea următoarelor posturi la Cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu:

1. Un post de impiegat cl. I, având a îndeplini funcțiunea de expeditor.

2. Un post de impiegat cl. I, având a îndeplini funcțiunea de dactilograf.

Candidații la aceste posturi trebuie să întrunească toate condițiile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicabile funcționarilor bisericești, precum și condițiile legilor și regulamentelor bisericești, și să fie ortodocși.

La cererile concursuale se vor anexa următoarele acte:

- Act de cetățenie;
- Act de naștere;
- Extras din matricula stării civile pentru cei căsătoriți, în cazul când candidatul este căsătorit;
- Extrase din matricula stării civile pentru cei născuți dacă candidatul are copii;
- Certificat de moralitate, dovadă că candidatul are o purtare morală bună, că nu a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței statului, și că nu a fost destituit sau pus în disponibilitate din alt serviciu public.
- Certificate școlare, candidatul având să fie absolvent a cel puțin patru clase secundare;
- Certificate de serviciu;
- Act de situația militară;
- Certificat medical, eliberat de un medic oficial;
- Declarația de avere a candidatului, a soției și a copiilor săi.

Se menționează, că la postul de sub 1, pot candida numai bărbați, ear la postul de sub 2, pot candida și femei.

Cererile concursuale se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu până la 16 Ianuarie 1941, concurenții având a se supune unui examen pe baza căruia pot fi numiți, conform Regulamentului pentru întregirea funcțiilor administrative ale Arhiepiscopiei.

Data tinerii examenului concursual se va comunica la timp celor ce au înaintat cereri concursuale.

Sibiu, din ședința Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 4 Decemvrie.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Mulțumiri. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțumește, pe această cale, tuturor celor ce i-au trimis felicitări și urări din prilejul zilei onomastice și le împărtășește arhierestii binecuvântări.

Di profesor Sextil Pușcariu, rectorul universității Cluj-Sibiu, este invitat de universitatea din Berlin, ca profesor-oaspe (Gast-Professor), urmând să țină un curs la acea universitate, în calitatea sa de director al „Institutului român” din Berlin. — În același timp dl E. Gamillscheg, directorul „Institutului german” din București, e numit profesor-oaspe la universitatea din București.

Colindele noastre la Cluj. În seara de Duminică, ora 6, în 15 Decembrie 1940, oficiindu-se, în catedrala ortodoxă română din Cluj, o sfântă slujbă pentru pace, — în cadrul acestei slujbe corul Episcopiei și al Academiei teologice, condus de părintele consilier L. Cureau, va da un concert de colinde, ear părintele consilier I. Goron va vorbi despre: „Cum se cuvine să așteptăm Crăciunul”.

Scoalele, de toate gradele, își încep vacanța școlară de Crăciun în 19 Decembrie 1940, ora 1 d. a. Cursurile se redeschid Vineri în 3 Ianuar 1941.

† **Pr. Aurel Ștefan.** La vârsta încă de vigoare alor 50 ani, când — după socoată omenească — avea tot dreptul să gândească la ale vieții, moartea, la porunca lui Dumnezeu, pregătit-a siciul vrednicului preot Aurel Ștefan din parohia Dăișoara a tractului Cohalm. Părintele Aurel era o figură reprezentativă a intelectualității noastre din partea locului. Prin dărnicia minții și-a sufletului său, a fost un adevărat dascăl și povătuitor și-al celor mici, și-al celor mari din Dăișoara, de cari s'a despărțit chiar în aceste vremi pline de îngrijorări, cărora el știa să le strecoare atâta conținut de încredere și nădejdi. În lacrimile de durere ale soției și-ale micului său fiu, în jalea preoțimii, învățătorimii, intelectualilor din regiune și-a întregului popor din comună și din jur, — înmormântarea i s'a făcut în 29 Noembrie a. c. Domnul odihnească-l cu drepții Lui!

† **Dr. Vasile Dan de Apșa,** fost președinte de tribunal și avocat în Sibiu, a încetat din viață, în 11 l. c., în etate de 70 de ani. A fost înmormântat în 13 Decembrie c. în cimitirul orașului Sibiu. Veșnică să-i fie amintirea!

Tot dela Cluj. Dintre cele 32 de școli românești ale Clujului, stăpânirea ungurească, inspirată de sentimentul „libertății” a lăsat să viețuească una singură, — toate celelalte le-a închis. Din librăriile orașului s'au înlăturat toate cărțile românești ca „periculoase” pentru unitatea statului. În acest fel socotește vremelnica stăpânire dela Cluj să câștige simpatiile nemaghiarilor...

Trăsături speciale. Un ziar din Praga, *Venkov*, scoate la iveală două din trăsăturile caracteristice germane, și anume: simțul de ordine și o educație puternică a caracterului. Prin această disciplină germană Reichul a obținut succesele de până acum. Înțelegerea greșită a educației democratice, — scrie ziarul — a dat cehilor numai caractere slabe și în primul rând a nimicit simțul pentru disciplină. (Prilej de meditație și în alte țări).

Noi și ei! Avem, în România de azi, 350 mil de unguri cu 22 ziare și reviste maghiare. Și avem, în Ungaria de azi, un milion și 600 de mil de români cu un singur ziar românesc, la Cluj, redactat de profesorul pensionar Dr. Hațegan. Dreptatea maghiară — „să trăiască!”

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminică, 15 Decembrie 1940, va predica părintele Nichifor Todor.

Concert religios. Pentru reinvierea și cinstirea vechilor și frumoaselor noastre cântece de Crăciun, și pentru învierea sufletului nostru creștin și românesc, se va da al 15-lea tradițional concert religios de colinde și cântece de stea, Duminică 15 Decembrie 1940, ora 6 seara, în sfânta biserică a Mitropoliei ortodoxe române din Sibiu, de către corul mixt al sfintei mitropolii și al școlii normale „Andrei Șaguna”, secția de fete și băieți, sub conducerea părintelui profesor *Gheorghe Șoima*. Concertul, care va fi difuzat la radio, ține 1 oră. Intrarea gratuită. Onor. participanți sunt stăruitor rugați să se prezinte la timp, având în vedere că la ora 5:45 porțile catedralei vor fi închise. La acest concert P. C. Sa părintele profesor *Dr. Grigorie T. Marcu* va rosti o scurtă cuvântare.

Comemorarea lui V. Alecsandri. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu organizează, în 25 Decembrie 1940, în sala Unicum, cu prilejul comemorării a 50 de ani dela moartea lui *Vasile Alecsandri*, un festival, în care dl Rareș Axente va rosti cuvântul despre neuitatul mare poet și luptător național Alecsandri. Se vor desfășura, în aceeași seară, sub conducerea dlui Dum. Axente: o piesă teatrală în două acte a bardului dela Mircești, și un tablou dramatic de Mihai Eminescu, precum și alte producțiuni. Bilete se vând la Librăria Arhidiecezană, și seara la cassă. Venitul acestei seri este menit pentru „Ajutorul Legionar” și pentru sprijinirea ucenicilor săraci dela meserii. Inceputul la ora 20 și jum.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Nr. 13.947—940.

Concurs

Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea parohiilor din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, vacante la această dată, precum urmează:

De clasa III-a:

1. Vărd din protopopiatul Agnita;
2. Balomirul de câmp din prot. Orăștie.

Ceice doresc să candideze la unul din aceste posturi, își vor înainta cererile de concurs la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Preoții în activitate de serviciu vor anexa la cerere „curriculum vitae”, iar ceilalți candidați actele personale și de pregătire teologică: Extras de naștere, Certificat de botez, Certificat de moralitate eliberat de biroul cazierului judiciar de pe lângă Tribunal, Certificat de naționalitate, de studii secundare, de pregătire teologică și Diploma de capacitate preoțească, specificând îndreptățirea de a concura la postul vacant respectiv.

Au drept că concureze preoți refugiați și expulzați din teritoriul ocupat al Arhiepiscopiei, precum și alți candidați din Arhiepiscopie.

Preoții refugiați sau expulzați din teritoriul ocupat al Arhiepiscopiei vor anexa la cererea de concurs și o Declarație făcută față de 2 martori, că se obligă a se întoarce la posturile lor vechi, de îndată ce se va exopera asigurarea că guvernul ungar le garantează posibilitatea continuării activității lor preoțești în ele.

Sibiu, din ședința secției bisericesti, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 12 Decembrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Organizați Reuniuni de femei

Nr. 12.464.

Comunicat

În urma Concursului cumulativ publicat în Telegraful Român Nr. 47, din 17 Noembrie a. c. pentru întregirea parohiilor vacante în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, s'au prezentat 112 cereri.

S'au repartizat preoții refugiați și expulzați din Arhiepiscopie, Eparhia Clujului, Maramureșului și Orăștiei, în posturile vacante, pe ziua de 1 Ianuar 1941, precum urmează:

Preoți refugiați și expulzați; repartizați în posturi libere în Arhiepiscopie

1. Protopop Aurel Nistor, Sf. Gheorghe, în parohia I Avrig.
2. Protopop S. Rafiroiu, Oituz, în parohia prot. Dobra.
3. Preot I. Borcan, Mercurea Ciuc, în parohia III Zărnești-Tohan.
4. Preot I. Bunuș, Aita Mare, Sf. Gheorghe, în parohia Comana de sus-Olt.
5. Preot Il. Căpălnean, Racoșul de sus, în parohia Tilișca I detașat la Șorștin Mediaș.
6. Preot Ioan Ciora, Zagon, în parohia Toderița-Olt.
7. Preot Virgil Dancu, Micfalău, în parohia Mag-Săliște.
8. Preot Teofil Doctor, Cernatul de jos, în parohia Dăișoara-Cohalm.
9. Preot Victor Folea, Ozun, în parohia Sâmbăta de sus răsăriteană Făgăraș.
10. Ioan Garcea, Bățanii Mari, în parohia Apața-Sf. Gheorghe.
11. Preot Virgil Hamza, Brețcu, în parohia Mercheașa-Cohalm.
12. Preot Mihai Petru, Lișnau, în parohia Roadeș-Cohalm.
13. Preot Simion Mogoș, Ojdula, în parohia Jina II Mercurea.
14. Preot Ioan Popa, Vărghiș, în parohia Trapold-Sighișoara.
15. Preot Zah. Rucărean, Vidacut, în parohia Săcel-Odorhei.
16. Preot Gheorghe Iacob, Belini, în parohia Râșnariu I Sibiu.
17. Preot Sebastian Roșan, adm. preot, Odorhei, în parohia Viștea de jos-Avrig.
18. Preot Gheorghe Russu, Zabala, în parohia Beșa-Târnavă Mare.
19. Preot Dumitru Trifan, Bicșad, în parohia Valeni-Cohalm.

II. Din Eparhia Clujului

20. Preot Ioan Budu, Ocna Dejului, în parohia Moeciul de jos-Bran.
21. Preot Ioan Bocșa, Sighișoara, în parohia Porcești-Avrig.
22. Preot Dumitru Comșa, Huedin în parohia Poiana III Mercurea.
23. Preot Nic. Gherman, Rohia în parohia Leșnic-Deva.
24. Preot Vas. Hodoș, Doi, în parohia Cărmăzinești-Ilia.
25. Preot Aurel Mușat, Cluj, în parohia Rodbav-Făgăraș.
26. Preot Aurel Picu, Dobricul, în parohia Nevoeș-Băița.
27. Preot Ioan Pintea, Suciul de jos, în parohia Ruda-Hunedoara.
28. Preot Pavel Suciul, Gornești, în parohia Federi-Hățeg.
29. Preot Const. Tomuș, Olpret, în parohia Vulceș-Deva.
30. Preot Cornel Vlaicu, Bonțida, în parohia Podele-Băița.

III. Din Eparhia Mureșului

31. Protopop Ioan Bânda, Baia Mare în parohia Gușterița-Sibiu.
32. Preot Chentirion Sava, Coicotiș, în parohia Almașul mare, de miji, Geoagiu.
33. Preot Dumitru Condrea, Bercu, în parohia Blăjenj-Criș Zarand.
34. Preot Iosif Țint, Sighet, în parohia Vecerd-Agnita.

IV. Din Eparhia Orăștiei Mari

35. Preot Cuiclea Nic., Tarian, în parohia Certejul de jos Ilia.
36. Preot Emil Ilie, Bucea, în parohia Tomnatecul de sus Zarand.
37. Preot Tr. Popovici, Velen a, în parohia Baia de Criș Zarand.

38. Preot Romitau Vasile, Negreni, în parohia Cănelul de jos Deva.

39. Ieromonah Sărcu Sebastian, Vișeu de sus, în parohia Ribicioara de sus Zarand.

40. Ieromonah Dosoftei Constantinescu, Protesmighel, în parohia Valea Iepii Geoagiu.

41. Ieromonah Mătăsaru, Geoagiu-Sanatoriu.

42. Diacon Nic. Stoican, Sighet utilizat, Orăștie.

43. Diacon Suciul Sever, Cluj Catedrală, în parohia Deva.

44. Diacon Anatolie Scurtu, Cluj Catedrală, Sibiu Catedrală.

Toți preoții numiți sunt obligați să se prezinte la parohii de sărbătorile Crăciunului și să-și ia postul în primire. Mai sunt obligați a-și întregi actele personale și de studii, precum și Cartea Canonică dela Chiriarhul lor și să și ceară Singhelia prescristă.

Ceice nu se prezintă la post și nu îndeplinesc condițiunile arătate se consideră demisionați, iar numirea anulată.

Consiliul Arhiepiscopesc

Convocare

În conformitate cu Art. 17 din Statute, se convoacă Adunarea generală ordinară a Reuniunii române de muzică „Gh. Dima” din Sibiu pe ziua de **Joi, 19 Decembrie 1940 ora 18:30, în sala de ședințe a Primăriei municipiului Sibiu.**

Ordinea de zi:

1. Cetirea și verificarea procesului verbal.
2. Raportul general despre activitatea reuniunii.
3. Contul de gestiune, bilanțul și inventarul (1 Sept. 1939—31 August 1940).
4. Descărcarea comitetului și comisiei cenzorilor.
5. Votarea bugetului pe exercițiul 1940—41.
6. Modificarea Art. 3 și 22 din statute.
7. Completarea comitetului, alegerea comisiei cenzorilor și alegerea membrilor onorari.

Toți onorații membri ai reuniunii sunt rugați a lua parte la adunarea generală.

Sibiu, 12 Decembrie 1940.

Președinte:
Dr. Sever Pop

Secretar:
A. Popa

Conferință preoțească. — Preoțimea ortodoxă română din tractul Oltul s'a întrunit în 28 Noembrie a. c. în conferința de toamnă în Șercaia, sub prezidiul părintelui *Gheorghe Ivașcu*, administrator protopopesc. După invocarea Duhului sfânt, s'a deschis conferința în sala de ședințe a protopopiatului, unde părintele administrator în cuvântarea sa stăruiește asupra datorințelor slujitorilor bisericii lui Hristos în aceste vremuri de mari prefaceri. Salută apoi pe noii preoți numiți în tract: Sorin Popa-Veneția de sus, Romul Ciora-Răușor și Simeon Iacob-Cuciulata.

Părintele *Valeriu Boeriu-Grid* dezvoltă tema „Sf. Taine ca mijloace de sfințire a vieții omenești”, mănecând dela citatul „Fiți sfinți căci și eu sunt sfânt” (Lev. 11, 44, 45), — temă urmărită de conferință cu toată atențiunea.

Păr. *Ilariu Cocan-Mândra* citește darea de seamă asupra cărții „Omăgiu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae Bălan Mitropolitul Ardealului”, — și scoate în relief înaltele calități ale marelui nostru Ierarh.

Păr. *Spiridon Cosma-Șona*, prezintă lucrarea „Biserica și nouile măsuri în chestiunea sectelor”. Au mai luat cuvântul păr. Al. Florea, Il. Cocan, Gheorghe Ivașcu și alții.

Păr. *Gheorghe Mija-Comăna* de jos face referat asupra cărții „Este primatul lui Petru un privilegiu de drept divin după Noul Testament?” și amintește argumentele ce le invocă autorul, Dr. H. Cojocaru, în dovedirea netemeinicii primatului papal.

Se citesc apoi: programele de activitate în așezămintele de cultură în parohii, și ordinele privind activitatea în protopopiat. — Pr. Al. Florea-Vlădeni.